

HERMES COMUNICACIONS SA
President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Angels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gisbert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabatè i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castielló (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Aparents), Pere Gorgoll (Neclògiques), Marcella Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchelli (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Destruir l'enemic

El Quebec va fer dos referèndums d'autodeterminació i allà estan, tan amples. Escòcia en va fer un el 2014 i allà continuen, treballant per fer el segon. Catalunya va fer el seu el 2017, però allà es va acabar el bròquil de la democràcia espanyola. Algú va dir que sense violència es podia parlar de tot, però no es podia; si convé la violència se la inventen i tot d'una el Parlament té prohibit parlar, del rei, d'autodeterminació, de sobirania i del que determini la *superioridad*. Perquè l'Estat va prendre el poder i es va apagar la llum dels drets, les llibertats i l'estat de dret. El miratge del respecte mutu i la convivència es va esvaïr del tot; porres, informes manipulats i detencions a granel han ressuscitat el blanc i negre a les nostres vides; la lletra petita dels sumaris, sentències i interlocutòries ha ofegat l'esperit de les lleis i la confiança en la justícia; la Constitució ja no és un

“L'Estat es defensa destruint l'enemic, ja sigui Pablo Iglesias o l'independentisme català

pacte, sinó la Bíblia en nom de la qual es menteix, es roba i es mata. Les clavegueres han sortit a la superfície, però ningú se sent brut, ni s'escandalitza, ni tan sols es tapa el nas. El fi justifica els mitjans i l'únic objectiu és destruir l'enemic de la *statu quo*. Per això es con-

decora torturadors, per això es premia amb sobresous els *piolins*, per això regalen ascensos a jutges parcials, per això Pablo Iglesias ja descansa en pau políticament i per això l'independentisme català continua traient aigua de la barca tres anys i mig després de l'1-O. Presos tancats amb pany i forrellat, exiliats perseguits per l'extradició, tots els càrrecs relacionats amb l'1-O pendents de judici, escurats del dret i del revés o embargats fins a la ruïna vitalícia per un Tribunal de Cuentas que ara considera tot el pressupost d'acció exterior de la Generalitat des de 2011 susceptible d'il·legalitat i reclamable per anticipat als responsables de la seva gestió. És el preu d'explicar al món, sense censura, ni intermediaris, la perversió de la dependència de Catalunya. En un túnel tenebrós com aquest, l'esperança de vida només pot ser una, que és no deixar de caminar fins a sortir-ne.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'escola inclusiva és una qüestió urgent

■ Com és possible que avui encara hi hagi famílies que han d'afrontar mil reptes per tal que els seus fills i filles amb discapacitat tinguin una escolarització mínimament enriquidora? Pel que fa a l'àmbit legislatiu i polític, es pot tenir la sensació que l'educació inclusiva és a l'ordre del dia, però la realitat de molts infants demostra tot el contrari. La inclusió no és efectiva creant més espais a les escoles ordinàries per a infants amb discapacitat, si aquests centres no adopten les mesures ni disposen dels recursos necessaris per ajustar-se al procés educatiu d'aquests alumnes. No podem parlar d'equitat fins que la comunitat educativa no es prengui seriosament el dret de les persones amb discapacitat a rebre un acompanyament de qualitat que els permeti desenvolupar-se fins al seu màxim potencial. I per tal d'aconseguir-ho és imprescindible erradicar el *capacitisme* encara imperant en la cultura occidental, que tracta aquestes persones com a incompletes i ignora el valor que la diversitat aporta a les nostres societats.

CLARA PUIG
Maó (Menorca)

Drets fonamentals i Covid

■ Vivim en un estat on es proposen lleis i normatives, es voten, s'aproven i no es fan complir. Dos exemples: els patinets no poden circular per les voreres, i ho fan, Les botigues de fruites i verdures han d'indicar la procedència dels productes, i no ho fan. La meua desconfiança envers les institucions que ens han de governar és molt gran. Em vull vacunar, però crec que tinc dret a certes garanties:

1a/ Abans d'anar al centre de vacunació vull saber quina vacuna m'hi posaran.

2a/ En nom de l'Estat, en ser vacunada, vull un document que digui que l'Estat es responsabilitza del que em pugui passar pels efectes de la vacunació i que assumirà les despeses que generi tenir cura de la meua persona, sense limitacions segons la meua situació econòmica, social, ni l'estatus professional del qual formo part.

3a/ Vull custodiar l'ampolla d'on treguin la vacuna que em posin.

Crec del tot raonables les peticions donada la situació i les múltiples informacions que les vacunes han generat. Algú pot informar-me d'on em puc dirigir per ser escoltada?

ANNA DOMÈNECH
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Maria Palau
Apatia cultural

Una conseller/a de Cultura arrufava el nas cada vegada que veia en la seva agenda que li tocava representar actes lluny de Barcelona. Li feien especial mandra els del sud del país. "Si per ell/a fos, no es mouria del Liceu", em va confessar *sotto voce* una persona del seu equip al pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat. Em vaig quedar garratibada. Ho he recordat arran del comunicat que ha enviat aquesta setmana la fira d'editorials independents Liberisliber de

Liberisliber
plega pel
"menyspreu
palmar cap
al territori"

oligopoli cultural, per sobre dels altres; de la "manca d'ambició i imaginació", de la "fabulosa facilitat de redactar plans estratègics i seguidament incomplir-los" i de les perverses visions "economicistes" del fet cultural que han arrasat tantes iniciatives de base des de la crisi del 2008. Això sí que és dir quatre veritats ben dites. "Si res canvia, res millorarà", conclouen els artífexs de Liberisliber. De moment, ningú s'ha sentit al·ludit, més enllà de la típica retòrica de laments. Cap sorpresa. Tot continuarà igual.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE L'ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

Elisenda Paluzie

Un debat necessari

Sota el lema *Congrés d'Independències Unilaterals*, l'ANC normalitza la unilateralitat com a via per assolir la independència, obrint el debat amb informació i testimonis de primera mà dels processos d'independència d'Estònia, Lituània, Letònia i Eslovènia.

VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

Marcel Mauri

El suport social

L'acte convocat pels CDR, Alerta Solidària, Òmnium i l'ANC per al pròxim dia 22 a Figueres vol projectar el suport social als més de 300 investigats pels talls de l'AP-7 durant la protesta per la sentència del procés, així com a la resta de represaliats.

ARTISTA

Pere Casanovas

L'escultor dels altres

L'artista banyolí de naixement i matoroní d'adopció ens descobreix en una exposició a Ca l'Arenas l'escultor que va treballar el ferro per a grans com ara Guinovart, Tàpies o Llena, i també l'artista integral que amagava al seu taller, primer pintant i després esculpint.